

EXPUNERE DE MOTIVE

În ultimii ani România a făcut progrese evidente în îmbunătățirea cadrului legislativ și instituțional în domeniul nediscriminării.

Înființarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, organismul abilitat să implementeze prevederile legislației în domeniul nediscriminării, a fost un moment apreciat de către organismele europene și de către instituțiile interguvernamentale internaționale cu activitate în domeniul drepturilor omului. Din acest punct de vedere, țara noastră are o poziție solidă în raport cu țările candidate la aderarea la Uniunea Europeană.

Din experiența de până în prezent a Consiliului în aplicarea legii, dar luând în considerare și observațiile periodice ale Comisiei Europene și ale societății civile, s-a constatat existența unor lacune în ceea ce privește acordarea cadrului legislativ din domeniul nediscriminării cu Directivele Europene 2000/43/EC și 2000/78/EC. Armonizarea legii cu aceste documente este cu atât mai necesară cu cât acestea constituie *acquis-ul* comunitar în ceea ce privește eliminarea tuturor formelor de discriminare.

Deși unele din prevederile legislației românești exced aria de aplicabilitate a directivelor, există încă unele aspecte insuficient reglementate sau chiar nereglementate. În acest sens, în urma consultărilor avute, s-a convenit preluarea și, acolo unde este necesar, adaptarea prevederilor *acquis-ului* comunitar în materia anti-discriminării.

Aspectele invocate mai sus se referă la definirea conceptelor de discriminare indirectă, mediere a unor posibile cazuri de discriminare, victimizare, acordarea de asistență de specialitate, definirea și stabilirea unor standarde uzuale precum și la inversarea sarcinii probei.

Luând în considerare prevederile Directivelor europene invocate mai sus, cât și discuțiile avute atât la nivel guvernamental cât și cu societatea civilă, s-a considerat necesară introducerea unui capitol special privind stabilirea principiilor de bază care reglementează organizarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării și principiile generale ale activității acestuia.

Un alt aspect se referă la statutul personalului de specialitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării. Instituția este investită cu putere de sancționare contravențională a faptelor de discriminare, însă, din păcate, nu există prevederi legale care să acopere cazurile de refuz în cooperarea celor sancționați, fapt ce a necesitat elaborarea unor prevederi în acest domeniu.

De asemenea, *quantumul* amenzilor contravenționale trebuie modificat pentru ca sancțiunea să-și atingă scopul. În conținutul ordonanței s-au prevăzut, de asemenea, unele circumstanțe agravante privind unele fapte de discriminare cu un pericol evident mai mare decât în general. În acest sens s-a considerat necesară definirea discriminării multiple, concept folosit de mult timp în unele state membre ale Uniunii Europene.

- În considerarea celor de mai sus, s-a promovat această ordonanță, cu atât mai mult cu cât, în Planul de măsuri prioritare pentru integrare europeană (noiembrie 2002 – decembrie 2003), România și-a asumat data de 31 august 2003 ca termen de realizare a armonizării legislative depline cu acquis-ul comunitar în materia nediscriminării. De asemenea, acest lucru ar constitui un semnal clar către Comisia Europeană în sensul aderării fără echivoc a țării noastre la principiile europene.

Față de cele prezentate mai sus, a fost întocmit proiectul de Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

PRIM-MINISTRU
Adrian Năstase
